

OPENINGSREDE P. de GROOT.

Kameraden, afgevaardigden.

Het aftredende partijbestuur heeft me verzocht op dit congres een openingswoord te spreken. En ik ben blij U, onze genodigden en toehoorders hierbij te begroeten en welkom te heten op het 24e Congres van de Communistische Partij van Nederland.

Kameraden, ons congres komt bijeen in een wisselvallige en ingewikkelde toestand. Zowel in ons land als in de wereld. Een overgangstijd, waarin de oude machten in de maatschappij in ontbinding verkeren, terwijl de nieuwe, opkomende krachten nog bezig zijn te groeien. Onder de werkende bevolking neemt het gevoel van onzekerheid toe. Onzekerheid van het bestaan door toenemende werkloosheid en economische wanorde. Onzekerheid over het leven zelf door de driestheid en onberekenbaarheid van de grote imperialistische machten, verpersoonlijkt in Nixon, die onverklaarde oorlogen onttekent, dan tegen Cambodja, dan tegen Noord-Vietnam en de wereld telkens weer aan de rand van een catastrofe dreigt te brengen. Daartegenover staat de overal omzichheengrijpende massaactie. Zowel voor economische eisen als voor veiligheid. Voor het stopzetten van de in gang zijnde oorlogen en het verhinderen van nieuwe. Op dit congres, kameraden, zullen de actuele problemen van deze tijd aan de orde komen, in de politieke inleiding van kameraad Henk Hoekstra en in de discussie, in de behandeling van een ontwerp-resolutie, waarin de resultaten van ons congres zullen worden vastgelegd.

Voor alles houdt ons de misdadige oorlog van Amerika en zijn bondgenoten tegen het volk van Vietnam bezig. En wij kunnen vaststellen, dat hiertegen niet alleen het protest toeneemt, onder alle kringen van onze bevolking, doch dat de actieve ondersteuning van de Vietnamese vrijheidsstrijd tot een verenigende factor is geworden, die partij-politieke ~~barrières~~ ^{scheidsmuren} doorbreekt en vooral onze jeugd heeft doen samenstromen op een wijze en met een vuur, die ons het grootste vertrouwen geeft in de nieuwe generatie van ons land. Ons congres zal de wegen bespreken om de solidariteit met Vietnam te verheffen boven de sfeer van protest van humanitaire hulp en van alleen maar bewondering voor de heldhaftigheid van de Vietnamezen en andere Indo-Chinese volkeren. En om die strijd te gaan zien als een bestanddeel van de algemene strijd tegen het imperialisme, die gewonnen moet worden, ~~maar~~ niet alleen terwille van de Indo-Chinesen, maar waar ook onze toekomst vanafhangt.

Kameraden, aan Duitsland denken we in de nacht. Als we het gedrag van het ~~West-Duitse~~ West-Duitse monopoliekapitaal volgen, dat met 'Sturm und Drang' de weg naar machtsuitbreiding gaat. Waarbij het erop lijkt, dat de monopolieheren, hun politieke figuren en generaals, met een variatie op het bekende gezegde, niets vergeten en weinig geleerd hebben. Hun machtsuitbreiding volgt als vancouds de weg van de geringste weerstand: het eerst naar het westen. In het oosten houden ze hun handen vrij, om ook naar die kant het 'Reich' te herstellen. Zij beloven hierbij slechts geen geweld te willen gebruiken. En dat valt

dan al weer mee. De afschuwelijke ervaring met de Hitler-periode, kameraden, ligt ons natuurlijk vers en smartelijk in het geheugen. Maar toch zouden we er verkeerd aan doen, om alles wat thans in West-Duitsland gebeurt schematisch als een herhaling van de politiek uit de Hitler-periode te beschouwen. Daarvoor is er te veel veranderd, hoewel in de Bondsrepubliek nog niet, maar dan toch bij z'n buur. Het Duitse imperialisme heeft tijdens zijn bestaan een hele ontwikkeling doorgemaakt en het heeft zijn expansie-politiek met verscheidene methoden pogen door te zetten, telkens wanneer het een oorlog verloren had en zich weer ging oprichten. Maar, kameraden, er is daar niet alleen een Hitler geweest, voor hem was er een Wilhelm, die zich bij z'n veroveringspolitiek op de rechte sociaal-democraten steunde en zelfs militaire samenwerking met Engeland wilde. En daarna begon hij de eerste wereldoorlog o.a. ook tegen Engeland. Ook was er een Bismarck in de periode van de vestiging van het Duitse rijk. Hij voerde oorlog tegen Frankrijk, doch in Nederland zocht hij het in een economische en politieke penetratie. En als op dit ogenblik de fabrikant van oorlogsvliegtuigen, Franz-Josef Strauss, zo agressief de liquidatie van de 'Kleinstateerei' in West-Europa eist, die door middel van economische, politieke en militaire integratie wil bereiken, dan denkt hij misschien aan het woord van Bismarck: 'Holland annexeert zich zelf wel'. Maar dat is zelfs Bismarck niet gelukt en dat was nog wel een 'ijzeren kanselier', waar Franz-Josef ook in de verste verte niet op lijkt.

Het Nederlandse volk heeft thans nog veel meer mogelijkheden dan vroeger om zijn zelfstandigheid met succes te verdedigen. Juist hierom gaat onze strijd tegen voor ons land nadelige economische maatregelen, tegen de politiek^e en militaire integratie van de E.E.G., tegen het atoom-project in Almelo, tegen het binnendringen van de West-Duitse monopolies, tegen het na-afnemen van alle West-Duitse wetten en methoden door onze reactionairen in Nederland zelf.

Gedelegeerden, in het middelpunt van onze besprekingen staat het alternatief, tegenover de regering-Biasheuvel en haar rechte politiek. Een alternatief voor de verdediging van het levenspeil en de werkgelegenheid, voor de bestrijding van de inflatie. Dit ^{al}ternatief heeft echter niet alleen betrekking op de economie en op de democratische rechten, daarbij gaat het ook om de verdediging van de geestelijke verworvenheden, van onderwijs en cultuur, van de vrijheid van denken, de gewetensvrijheid, de vrijheid van creatie voor de kunstenaars. Zij zijn slechts denkbaar in het raam van het onafhankelijke nationale volksbestaan, van een Nederland, dat over z'n eigen lot beschikt. En daarom werken wij niet alleen voor de eenheid van de arbeidersklasse, voor de versterking van haar georganiseerdheid, voor de internationale eenheid van actie tegen het imperialisme, maar we treden ook op voor de grotst mogelijke samenwerking met de werkers van de geest, de wetenschapsmensen en kunstenaars, die geen communisten zijn, die het misschien nooit zullen worden, maar waarmee wij de ~~xxxxxx~~ samenwerking als democraat, als Nederlander onmisbaar is, om materiële en geestelijke afbraak in ons land een halt toe te roepen om een

progressief alternatief te doen zegvieren. Kameraden, vanzelfsprekend zal ons congres veel aandacht besteden aan de herhaalde kreet om nieuwe partijen. We dachten dat we al een paar nieuwe partijen hadden o.a. D'66 en de P.P.R. Maar die bestaan nauwelijks een blauwe maandag en ze weten al met zichzelf geen raad. Het gaat thans om de bejaarde partijen. Allereerst de K.V.P., C.H.U. en Anti Revolutionairen. Ze zijn nu al een tijd bezig om te fuseren, naar het voorbeeld van de fusies en concentraties in de industrie. Maar het blijkt dat een chemisch concern gemakkelijker valt om een stikstof-bedrijf en een zwavel-zuur-bedrijf te combineren, dan om katholieke en protestantse bourgeois in één partij onder te brengen. De nieuwste nieuweling is het plan voor een Europese partij van Mansholt-van Mierlo, waar ook enkele leiders van de P.v.d.A. aan debet zijn. En wat blijkt uit hun program. Het blijkt, dat ze voornamelijk bezwaar hebben tegen het bijbelwoord: gaat en vermenigvuldigt. Zoals het monopoliekapitaal terwille van de winst, arbeiders en kaders laat afvloeien, zo wil Mansholt het kindertal beperken, voornamelijk in de ontwikkelingslanden natuurlijk, maar ook in Europa. Ook dit vraagstuk, kameraden wordt op ons congres behandeld. U weet het de C.P.N. is geen partij met de bijbel, zij heeft haar eigen kijk op deze kwesties. Ik wil alleen maar pogen om na te gaan, waarom Mansholt zijn oog juist op Nederland heeft laten vallen, om als proefveld voor z'n program te gebruiken. Ons land neemt een belangrijke plaats in onder de kleine E.E.G.-landen. Als we de bevolking nagaan. Terwijl in 1971 België een bevolking van 9,7 miljoen telde, 5 miljoen in Denemarken, 400.000 in Luxemburg, had Nederland een bevolking van 13,1 miljoen. En die groeit harder dan in de andere E.E.G.-landen, aangezien Nederland het hoogste geboortecijfer en het laagste sterftcijfer heeft, ook in een eventueel uitgebreide E.E.G. Zodoende groeit de Nederlandse bevolking met 1,1% per jaar tegen 0,4% in België en West-Duitsland, 0,5% in Denemarken en Groot-Brittannië en 0,7% in Frankrijk. Of die groei zo door zal gaan, of dat daar misschien verandering in komt dat weten we niet, maar de verhouding toont nog, dat Nederland hier een bijzondere positie inneemt. De gecombineerde plannen van de E.E.G. en de Europese partij in wording, komen er dus opneer, niet alleen om ons land tot een economisch, politiek en militair aanhangsel van de Bondsrepubliek te maken, doch ook om de levenskracht zelf van ons volk aan te tasten, z'n groei met die van de andere E.E.G.-landen gelijk te schakelen.

Kameraden, het woord, dat ons congres in al deze ^{veraptekken} ~~zaken~~ te zeggen heeft is dus van veel gewicht. Wij zeggen: Nederland heeft geen nieuwe partij nodig, het heeft een eerlijke en betrouwbare leiding nodig en die heeft onze partij te bieden. De C.P.N. is in ons land de partij met de meeste ervaring. Met beproefde betrouwbaarheid en onbegrensd uithoudingsvermogen, niet alleen in de belangenstrijd voor de werkers, maar ook bij de verdediging van de belangen van de natie. Ze bezit de ervaring van twee wereldoorlogen en een economische ~~xyg~~ wereldcrisis, zij is actief geweest in vreedstijd en in oorlogstijd, boven de grond en onder de grond. Ze trad met vreedzame middelen op in parlement en bedrijven, maar als het moest ook met de wapens in de hand tijdens de fascistische Duitse bezetting.

Welke de omstandigheden ook waren in de meer dan een halve eeuw van haar bestaan, steeds is ze sterker dan de omstandigheden gebleken, steeds heeft zij rusteloos haar plicht tegenover het volk vervuld, steeds ~~zette~~^{heeft} zij de strijd voor de dagelijkse belangen en voor het socialisme voortgezet, en zij is van plan, kameraden, vanaf dit congres een aanloop te nemen om dit nog beter en nog krachtiger te doen, dan ooit te voren.

Dat is het doel van de interne partijstrijd tegen

~~revisionisme en dogmatisme~~ revisionisme en dogmatisme, die een belangrijk punt op ons congres zal uitmaken. En daarom zullen die besluiten, die ons congres nemen zal zo belangrijk zijn. ~~De~~ grondige en openhartige vrije beraadslaging zullen we die in de congresresolutie vastleggen. Ze zullen dan de grondslag vormen voor een hechte, politieke aansluiting in onze partij, van alle kameraden, die zich voornemen met hart en ziel, met creatief vermogen, met taai onverzettelijkheid deze besluiten tot levende werkelijkheid te maken. Allereerst bij de samenstelling van het partijbestuur, daarna in de districten en afdelingen.

Kameraden, congresdelegeerden, wat er ook onzeker is in de toestand, onze partij is zeker van haar zaak, omdat ze geleid wordt door de beginselen van het wetenschappelijke socialisme, van het onoverwinnelijke marxisme-leninisme. Hiermee toegerust gaat de C.P.N. de op ons afstormende problemen van deze tijd tegemoet en ik twijfel er niet aan, in Uw naam te kunnen zeggen, dat onze partij de taken, die ze op zich neemt met succes en met ere zal weten te vervullen.